

2015. február 11., szerda

P8_TA(2015)0034

A feldolgozott élelmiszerekben található hús származási országának feltüntetése**Az Európai Parlament 2015. február 11-i állásfoglalása a feldolgozott élelmiszerekben található hús származási országának feltüntetéséről (2014/2875(RSP))**

(2016/C 310/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1169/2011/EU rendeletére a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ (a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet), és különösen 26. cikke (6) és (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Bizottság 2013. december 17-i jelentésére az összetevőként felhasznált hús származási országának vagy eredete helyének kötelező megjelöléséről (COM(2013)0755) és a Bizottság ehhez kapcsolódó, 2013. december 17-i munkadokumentumára az élelmiszer-összetevőként felhasznált hústermékek eredetmegjelöléséről: fogyasztói szokások, a lehetséges forgatókönyvek megvalósíthatósága és hatásai (SWD(2013)0437),
 - tekintettel a Bizottságnak az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályainak a friss, hűtött vagy fagyasztott sertés-, juh-, kecske- és baromfihús származási országa vagy eredete helyének feltüntetése tekintetében történő megállapításáról szóló, 2013. december 13-i 1337/2013/EU végrehajtási rendeletére ⁽²⁾,
 - tekintettel a fent említett 2013. december 13-i bizottsági végrehajtási rendeletről szóló, 2014. február 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az élelmiszerválságról, az élelmiszerláncban elkövetett csalásokról és az élelmiszerlánc felügyeletéről szóló, 2014. január 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Bizottsághoz intézett, a feldolgozott élelmiszerekben található hús származási országának feltüntetésével kapcsolatban feltett kérdésre (O-000091/2014 – B8-0101/2015),
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet 26. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a Bizottság 2013. december 13-ig jelentést terjeszt a Parlament és a Tanács elé az összetevőként felhasznált hús származási országának vagy eredete helyének kötelező megjelöléséről;
- B. mivel a fent említett rendelet 26. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy a jelentésekben figyelembe kell venni többek között a fogyasztók tájékoztatás iránti igényét, a származási ország vagy az eredet helye kötelező feltüntetésének gyakorlati megvalósíthatóságát és az ilyen intézkedések bevezetésének költség-haszon elemzését; mivel ezenkívül előírja azt is, hogy a jelentést kísérhetik az uniós jogszabályok megfelelő előírásainak módosítására irányuló javaslatok;

⁽¹⁾ HL L 304., 2011.11.22., 18. o.⁽²⁾ HL L 335., 2013.12.14., 19. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0096.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0011.

2015. február 11., szerda

- C. mivel 2013. december 17-én a Bizottság megfelelően előterjesztette jelentését az összetevőként felhasznált hús származási országának vagy eredete helyének kötelező megjelöléséről, továbbá közzétett egy ehhez kapcsolódó szolgálati munkadokumentumot: „Az élelmiszer-összetevőként felhasznált hústermékek eredetmegjelöléséről: fogyasztói szokások, a lehetséges forgatókönyvek megvalósíthatósága és hatásai”;
- D. mivel a becslések szerint az adott tagállamtól függően a levágott állatok húsa teljes mennyiségének 30–50 %-át élelmiszer-összetevők – elsősorban darált hús, húskészítmények és húspari termékek – előállítása céljából dolgozzák fel;
- E. mivel a Bizottságnak még el kell készítenie a további jogalkotási javaslatokat, és arra a következtetésre jut, hogy további megfelelő lépésekre kerül sor a Parlamenten és a Tanácson belül folyó tárgyalásokat követően;
- F. mivel a fent említett, az összetevőként felhasznált hús származási országának vagy eredete helyének kötelező megjelöléséről szóló bizottsági jelentés szerint az EU-ban alkalmazott nyomon követhetőségi rendszerek nem megfelelőek az eredetinformációk élelmiszerláncon belüli továbbításához;
- G. mivel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet 26. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a származási országnak vagy az eredet helyének megjelölése kötelező abban az esetben, ha ezek feltüntetésének elmulasztása félrevezethetné a fogyasztót az élelmiszer valódi származási országa vagy eredetének helye tekintetében, különösen, ha az élelmiszerhez csatolt információ vagy a címke egésze egyébként arra utalna, hogy az élelmiszer származási országa vagy eredetének helye más;
- H. mivel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendeletet támogató hatásvizsgálat azt mutatta, hogy a hús eredete a fogyasztók számára elsőrendű kérdés az egész Európai Unióban ⁽¹⁾;
- I. mivel az élelmiszerlánc-értékelő konzorcium 2013-as fogyasztói felmérése szerint a hús alapú élelmiszerek eredetmegjelölése iránti érdeklődés érte el a legmagasabb pontszámot a felmérésbe bevont különféle élelmiszer-csoportok között; mivel a különböző típusú feldolgozott hústermékek célirányosabb vizsgálata alapján a felmérés eredménye azt mutatja, hogy a fogyasztók körében a válaszadók több mint 90 %-a fontosnak tartja, hogy a származási helyet feltüntessék a címkén;
1. megjegyzi, hogy a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalma (BSE) okozta válság következményeként a feldolgozatlan marhahús és a marhahústermékek származásának feltüntetése kötelezővé vált az Európai Unióban ⁽²⁾, és 2002. január 1-jén uniós szabályokat vezettek be a marhahús címkézésére vonatkozóan; megjegyzi, hogy a címkézési követelmények között már szerepel az állatok születési, tartási és vágási helyének megjelölése;
 2. úgy véli, hogy a feldolgozatlan marhahúsról és a marhahústermékekre vonatkozó, fent említett követelmények fokozták a fogyasztók elvárásait az Európai Unióban rendkívül elterjedt fogyasztás tárgyát képező más friss húsfajták a feldolgozott élelmiszerekben összetevőként felhasznált hússok származásával kapcsolatos tájékoztatás tekintetében is;
 3. megjegyzi, hogy a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet 31. preambulumbekkezdése hangsúlyozza, hogy a fogyasztók számára a hús eredete a legfontosabb kérdés, és ebből fakadóan a fogyasztók elvárják, hogy megfelelő tájékoztatást kapjanak a hús származási országáról; rámutat továbbá arra, hogy a 31. preambulumbekkezdés kimondja, hogy a kötelező címkézési követelményeknek figyelembe kell venniük az arányosság elvét, valamint az élelmiszer-ipari vállalkozókra és a végrehajtó hatóságokra háruló adminisztratív terheket;

⁽¹⁾ Lásd a 2008. január 30-i bizottsági szolgálati munkadokumentumot, amely a következő dokumentumot kíséri: Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról – Az élelmiszerek címkézéséről szóló hatásvizsgálati jelentés (SEC(2008)0092).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és Tanács 1760/2000/EK rendelete (2000. július 17.) a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1. o.).

2015. február 11., szerda

4. hangsúlyozza, hogy a húsfeldolgozó ágazatban a vállalatok 90 %-a kkv; hangsúlyozza a kkv-k különleges szerepét a növekedés és a munkahelyteremtés terén, a versenyképes európai gazdasághoz való hozzájárulásukat és a biztonságos és magas minőségű élelmiszerek melletti elkötelezettségüket; úgy véli, hogy alapvető fontosságú az egyenlő versenyfeltételek megteremtése az ágazat szereplői számára;
5. ismételten aggodalmát fejezi ki az élelmiszer-csalás élelmiszer-biztonságra, fogyasztói egészségre, fogyasztói bizalomra, az élelmiszerlánc működésére, valamint a mezőgazdasági árak stabilitására gyakorolt lehetséges hatásai miatt, valamint hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kiemelt kérdésként foglalkozzanak az élelmiszer-csalással és ezáltal mielőbb helyreállítsák az európai fogyasztók bizalmát;
6. úgy véli, hogy a hús és hústermékek származási országának vagy eredete helyének megjelölése önmagában nem előzi meg a csalásokat, azonban egy szigorú nyomon követhetőségi rendszer hozzájárulna a lehetséges jogsértések felderítéséhez és az ellenük való fellépéshez; megjegyzi, hogy a közelmúltban bekövetkezett élelmiszer-botrányok – többek között a marhahús lóhússal történő helyettesítésén alapuló csalás – rávilágítottak arra, hogy szigorúbb szabályokra van szükség mind a nyomon követhetőség, mind pedig a fogyasztók tájékoztatása tekintetében, és a fogyasztók ezt el is várják; rámutat arra, hogy a nyomon követhetőségre vonatkozó szigorúbb szabályok azt is lehetővé tennék a hatóságok számára, hogy hatékonyabban kivizsgálják az élelmiszer-csalásokat;
7. rámutat annak fontosságára, hogy a marhahús, a sertés-, juh-, kecske- és baromfihús mellett a lóhúst is figyelembe vegyék a feldolgozott élelmiszerek összetevőiként használt húsok között, mivel az a feldolgozott élelmiszerekben felhasznált húsok jelentős hányadát teszi ki;
8. kiemeli továbbá, hogy a Bizottság saját jelentése elismeri, hogy a fogyasztók körében a válaszadók több mint 90 %-a fontosnak tartja, hogy a hús származási helyét feltüntessék a feldolgozott élelmiszerek címkéjén⁽¹⁾; megjegyzi, hogy ez azon tényezők egyike, amelyek befolyásolhatják a fogyasztói viselkedést;
9. úgy véli, az élelmiszerekben az összetevőként felhasznált hús származási helyének címkén való jelölése segít biztosítani a jobb nyomon követhetőséget az élelmiszer-ellátási láncban belül, stabilabbá teszi a húsbeszállítók és -feldolgozók közötti kapcsolatot, valamint növeli az élelmiszeripari vállalkozók körültekintését a beszállítók és a termékek megválasztásakor;
10. úgy véli, hogy az élelmiszerek címkézése során figyelembe kell venni az információk átláthatóságát és azok fogyasztók általi olvashatóságát, ugyanakkor lehetővé téve az európai vállalkozások számára, hogy gazdaságilag életképes módon működjenek, olyan körülmények között, amelyek elfogadhatók a fogyasztók vásárlóereje szempontjából;
11. az árakra gyakorolt hatások kapcsán rámutat arra, hogy az egyik francia fogyasztóvédelmi szervezet által végzett kutatás eredményei nagymértékben eltérnek a Bizottság által készített jelentésben szereplő megállapításoknak a származási ország feltüntetésének bevezetésével járó költségek tekintetében; javasolja, hogy e kérdést vizsgálják tovább annak érdekében, hogy világosabb képet kapjanak az árra gyakorolt esetleges hatásokról, feltéve, hogy a vizsgálatot fogyasztóvédelmi szervezetekkel együtt végzik és nem késlelteti a jogalkotási javaslatokat;
12. megjegyzi, hogy a származási ország címkén való jelölése 2015 áprilisától kötelező lesz a feldolgozatlan sertés-, juh-, kecske- és baromfihús esetében; mivel ezt figyelembe kell venni a származásra vonatkozó információk biztosításával járó költségek értékelésekor az ilyen típusú húsok összetevőként való felhasználása esetén;
13. megjegyzi, hogy az eredetre vonatkozó jelenlegi önkéntes információk félrevezető tájékoztatást adhatnak a fogyasztóknak;
14. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az az eredetmegjelölésre vonatkozó önkéntes rendszereket és javasoljon egyértelmű, következetes, összehangolt és végrehajtható szabályokat arra az esetre, ha a gyártók az önkéntes eredetmegjelölés végrehajtása mellett döntenek;
15. megjegyzi továbbá, hogy a Bizottság jelentésében foglaltak szerint az EU/nem EU címkén való megjelölésének követelménye alacsonyabb költségekkel járó alternatíva lenne, azonban az Európai Fogyasztók Szervezete (BEUC) által végzett kutatás, amely egyes tagállamokat fed le, azt állapította meg, hogy a fogyasztók számára ez nem lenne elfogadható megoldás⁽²⁾;

⁽¹⁾ COM(2013)0755, 7. o.

⁽²⁾ <http://www.beuc.org/publications/2013-00043-01-e.pdf>

2015. február 11., szerda

16. úgy véli, hogy a Bizottságnak további vizsgálatokat kellene végeznie az egyes európai kiskereskedők és gyártók által követett, a feldolgozott élelmiszerekben található hús származási országának feltüntetését érintő (mára már meglehetősen elterjedt) gyakorlatra vonatkozóan, és megállapításairól jelentésben kellene számot adnia;
 17. ismételten kéri a Bizottságot, hogy az uniós szakpolitika szerves részeként tegyen meg minden szükséges lépést az élelmiszerekkel kapcsolatos csalások megelőzése és a strukturális hiányosságok javítására érdekében a teljes élelmiszerellátási láncban belül, különösen a nyomon követés fokozása és megerősítése révén;
 18. sürgeti a Bizottságot, hogy a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet 26. cikke (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozóan fogadjon el végrehajtási jogi aktust az elsődleges összetevő eredetének megjelöléséről, amennyiben az eltér az élelmiszer eredetétől;
 19. sürgeti a Bizottságot, hogy a jelentése nyomán mihamarabb készítse el a feldolgozott élelmiszerekben található hús eredetének feltüntetését kötelezővé tévő jogalkotási javaslatokat annak érdekében, hogy a teljes élelmiszerláncban belül növelje az átláthatóságot, és hogy az európai fogyasztók bővebb tájékoztatást kapjanak, figyelembe véve ugyanakkor hatásvizsgálatait, és kerülve a túlzott költségeket és adminisztratív terheket;
 20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-